

Знаете ли, че ...



ВАСИЛИЦА

При различните групи роми сурвакниците изглеждат по различен начин. Общото е, че се правят от дрян, така както е и българската традиция. Предпочита се дрянът, защото той е “здрavo и мъдро дърво”. Сурвакницата се украсява по различен начин от различните групи роми – при йерлиите украсата е като българската: пуканки, чушки, сушени плодове, бонбони. Тази украса предвещава плодородие.

Калдарашите и бургуджиите предпочитат да украсяват сурвакниците единствено със златни монети – пендари. Тази украса предвещава голямо богатство.

При бургуджиите, точно в полунощ главата на семейството събира житото и ориза от синията, слага ги в кърпа, взема кърпата, сурвакницата и някакъв съд за вода и отива на чешмата. Там той първо сурвака водата, после си измива ръцете и лицето, напълва вода и се прибира.

Първата хапка от Васильовденската пита не се изяжда, а се увива и се поставя под възглавницата. Смята се, че това, което спящият сънува през тази нощ, показва какво ще се случи през настъпващата година.

Повечето роми празнуват Василица три дни – 13, 14 и 15 януари, като вечерта на 13 януари е “втора Бъдни вечер”, 14 януари е Василица (или Васильовден), а 15 януари е Банго Васили (третият ден, когато Васили се изкривил от игри)

При ромите мюсюлмани Банго Васил идва като пръв гост на 14.01. сутринта. Гостът застава на външната врата, но отказва да влезе, въпреки увещанията на домакина. Поставя като условие да му се построи “кьопри” - мост. Тогава домакинът “строи” мост - поставя по земята пред госта банкноти от външната порта до вътрешната врата. Гостът (Банго Васил) накуцвайки стъпва по построения мост и така влиза в къщата.

Задължително е от момента, в който започва вечерята до полунощ, вратите на къщата да бъдат здраво затворени; никой от семейството не излиза навън и никой външен човек не се допуска да влезе в къщата. Това се прави, за да не “избяга късметът навън”.